

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/364/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613203008
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5613203008.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, Bratislava, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, Bratislava, proti žalovanému: K. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. I. XXX/X, Q. K., zastúpený opatrovníkom Mestom Liptovský Mikuláš, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 2.854,16 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 5C/51/2013-278 zo dňa 12. januára 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola žaloba v zostávajúcej časti zamietnutá, p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu v časti prvého výroku o trovách konania z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie.

Rozsudok okresného súdu v časti prvého výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 881,54 Eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku z o s t á v a n e d o t k n u t ý .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 881,54 Eur, trovy právneho zastúpenia vo výške 306,86 Eur a iné trovy konania vo výške 229,33 Eur, to všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku (v poradí prvý výrok). V zostávajúcej časti žalobu zamietol (v poradí druhý výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobou doručenu súdu dňa 22.03.2013 sa žalobca domáhal voči žalovanému splnenia povinnosti zaplatiť sumu 8.135,84 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7.709,33 Eur od 03.12.2012 do zaplataenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 28.09.2011 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. (postupcom) a žalobcom (postupníkom) bola na žalobcu postúpená pohľadávka voči žalovanému. Právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a žalovaný uzatvorili dňa 14.12.2007 Zmluvu o splátkovom úvere č. 333854127 (ďalej už len „zmluva“), na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky. Žalovaný v stanovených termínoch neplnil splátky a v dôsledku porušenia tejto zmluvnej povinnosti Slovenská sporiteľňa, a. s. odstúpila od zmluvy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 8.135,84 Eur a pozostávala z istiny 7.709,33 Eur a úroku z omeškania 426,51 Eur. V ďalšej časti odôvodnenia okresný súd poznamenal, že predchádzajúcim rozsudkom zo dňa 16.01.2014, č.k. 5C/51/2013-172 bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.599,33 Eur, úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 03.12.2012 do zaplataenia a v zostávajúcej

časti bola žaloba zamietnutá. Označený rozsudok v časti výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 4.599,33 Eur s príslušným úrokom z omeškania a tiež v časti výroku, ktorým bol návrh žalobcu čo do uplatnenej sumy 682,35 Eur s príslušenstvom zamietnutý, zostal nedotknutý, nakoľko proti nemu odvolanie podané nebolo. Predmetom konania tak zostala len suma 2.854,16 Eur, ktorá v zmysle skutkových tvrdení žalobcu má predstavovať zmluvné úroky za poskytnutie úveru. Okresný súd po vykonanom dokazovaní vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 881,54 Eur. V podrobnostiach v tomto smere uviedol, že žalobcovi prislúchajú za obdobie od marca 2010 do septembra 2011 úroky v sume 25.553,59 Sk a tiež pomerná časť úrokov za október 2011 v sume 1.003,54 Eur, spolu 26.557,13 Sk, t.j. po prepočte 881,54 Eur. Poznamenal, že v zmysle ustálenej súdnej praxe prislúcha veriteľovi do predčasného zosplatenia úveru nielen istina, ale i zmluvné úroky. V zostávajúcej časti, ohľadne žalovanej sumy 1.972,62 Eur žalobu zamietol ako nedôvodnú. Uvedená suma predstavuje časť splátok úveru pripadajúcich na úrok splatný od januára 2008 do februára 2010. V tejto súvislosti zdôraznil, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že suma 2.854,16 Eur predstavuje zmluvné úroky za obdobie do 28.09.2011. Toto tvrdenie žalobcu je vyvrátené listinným dôkazom predloženým samotným žalobcom (č.l. 244 spisu), z ktorého je preukázané, že časť splátok pripadajúcich na úroky za obdobie do zosplatenia úveru predstavuje sumu 66.527,55 Sk, t.j. 2.208,31 Eur. Vo vzťahu k zostávajúcej časti žalovanej sumy - 645,85 Eur žalobca neunesol dôkazné bremeno, najmä nepreukázal, že táto suma je súčasťou zmluvných úrokov do spoplatnenia a zároveň neuviedol žiadne iné skutkové tvrdenia. Preto možno len predpokladať (z obsahu žalôb toho istého žalobcu v iných konaniach), že uvedená čiastka predstavuje zmluvné úroky po zosplatení úveru. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby ohľadne žalovanej sumy 1.972,62 Eur okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že časť tejto žalovanej sumy - 1.326,77 Eur bola zamietnutá z dôvodu premlčania tohto nároku. Uvedená suma predstavuje úrok z omeškania zo splátok od januára 2008 do februára 2010. Súd na premlčanie prihliadol i bez námietky žalovaného, a to s poukazom na zmenu právnej úpravy (novela zák. č. 250/2007 Z. z.) účinnú od 01.05.2014, v zmysle ktorej súd je povinný prihliadnuť na premlčanie aj vtedy, ak spotrebiteľ sa premlčania nedovolá. Ďalšia časť žalovanej sumy 1.972,62 Eur, t.j. suma 645,85 Eur predstavuje úroky z omeškania z priznanej sumy, t.j. aj zo zmluvných úrokov. Aj v tejto časti súd žalobu zamietol s poukazom na skutočnosť, že veriteľovi po spoplatnení úveru prislúchajú úroky z omeškania z nevrátenej časti istiny úveru, nie aj z úrokov z úveru. Navyše platná právna úprava (§ 121 ods. 3 OZ) nepripúšťa možnosť platiť úrok z omeškania zo zmluvného úroku. Zmluvné úroky sa nestávajú súčasťou istiny a preto sa samy ďalej neúčia. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého čiastočne priznal žalobcovi náhradu trov konania, nakoľko jeho čistý úspech predstavoval 34,80 %. Neprihliadol však na vyúčtovanie trov konania, ktoré bolo doručené súdu dňa 20.01.2014 a 15.01.2015, ktoré bolo vyčíslené substitučným zástupcom právneho zástupcu žalobcu.

Proti rozsudku okresného súdu, a to v časti, ktorou bola žaloba zamietnutá a v časti o trovách konania podal odvolanie žalobca.

V odvolaní uviedol, že pokiaľ okresný súd zamietol v časti žalobu z dôvodu premlčania, nesprávne aplikoval ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., ktoré nadobudlo účinnosť až dňa 01.05.2014. S poukazom na čl. 1 ods. 1, čl. 125 ods. 1 písm. a/, čl. 152 ods. 4 Ústavy SR i Nález Ústavného súdu SR zo dňa 03.03.1996, PL.ÚS 36/1995 zastával názor, že aplikáciou § 5b zák. č. 250/2007 došlo zo strany okresného súdu k značnému narušeniu princípov právneho štátu. V tejto súvislosti poznamenal, že žalobu v predmetnej veci podal dňa 22.03.2013, pričom vyššie označené ustanovenie nadobudlo účinnosť až dňa 01.05.2014. Poukázal i na dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorú žalovaný podpísal dňa 29.03.2012. Označená dohoda spíňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu. To znamená, že doba, ktorá do uzavretia dohody uplynula, sa stala právne bezvýznamnou a začala plynúť nová 10-ročná premlčacia doba. Čo sa týka nepriznanej sumy uplatneného úroku z omeškania z dôvodu neunesenia dôkazného bremena, žalobca s tým nesúhlasil, keďže v konaní jednoznačne vyšpecifikoval uplatnený nárok podrobnou špecifikáciou, z ktorej je zrejmé, v akej výške a z akej sumy si úrok z omeškania uplatnil. Žalobca nesúhlasil ani s tým, že súd mu nepriznal trovy konania, ktorých špecifikácia bola predložená substitučným zástupcom. Nesúhlasil najmä s názorom súdu, že substitučný zástupca nebol splnomocnený na vyčíslenie trov konania, ale len na zastupovanie na pojednávaní. Pokiaľ okresný súd uviedol, že jeho názor je podporený aj rozhodovacou praxou, žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/377/2011 i ďalšie rozhodnutia označeného krajského súdu v obdobných veciach.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.), vo výroku, ktorým bola žaloba v zostávajúcej časti zamietnutá podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vo výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Rozsudku okresného súdu v časti výroku o uložení povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 881,54 Eur sa odvolací súd nedotkol z dôvodu, že proti označenému výroku odvolanie podané nebolo.

Pokiaľ ide o zamietajúci výrok rozsudku okresného súdu, odvolací súd po jeho preskúmaní dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a pokiaľ žalobu žalobcu v zostávajúcej časti zamietol, v tomto smere vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku vo vzťahu k zamietajúcejmu výroku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje a preto uvádzať ďalšie dôvody už nepovažuje za potrebné. Odvolacie námietky navrhovateľa v tomto smere vyhodnotil ako nedôvodné.

Podstata odvolacích námietok žalobcu spočívala v tvrdení o nesprávnej aplikácii ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. na prejednávany prípad, ďalej v tvrdení, že k premlčaniu časti nároku žalobcu nemohlo dôjsť z dôvodu, že žalovaný podpísal dňa 29.03.2012 dohodu o uzavretí splátkového kalendára, ktorej súčasťou bolo i uznanie záväzku a nakoniec v tvrdení, že ohľadne uplatneného úroku z omeškania dostatočným spôsobom tento nárok vyšpecifikoval.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd zamietol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.326,77 Eur (pomerná časť splátok úveru pripadajúcich na úrok splatných od januára 2008 do februára 2010) z dôvodu premlčania, aplikujúc ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z.. Okresný súd v tomto smere uviedol jasné a presvedčivé dôvody (str. 9 písomného vyhotovenia rozsudku), s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. V tomto smere nepovažuje za potrebné uvádzať ďalšie (iné) argumenty, nakoľko by boli už len opakovaním toho, čo uviedol prvostupňový súd. Vo vzťahu k námietkam žalobcu je vhodné už len poznamenať, že závery okresného súdu plne korešponujú i s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, napr. rozsudok označeného súdu zo dňa 21.04.2015, sp. zn. 3MCdo/12/2014. Čo sa týka námietky žalobcu, že ním uplatnený peňažný nárok nepodlieha premlčaniu, nakoľko žalovaný v dohode o uznaní splátkového kalendára zo dňa 29.03.2012 (ďalej už len „dohoda“) uznal jeho pohľadávku, čo znamená nové plynutie premlčacej doby podľa § 110 ods. 1 OZ, okresný súd v tomto smere správne poukázal na skutočnosť, že dohoda bola vopred pripravená na predtlačenom formulári, ktorú žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Navyše uznanie, ktoré bolo zakomponované do dohody, spôsobilo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže v prospech veriteľa (na úkor žalovaného ako spotrebiteľa) by začala plynúť pre uplatnenie nároku nová 10-ročná premlčacia doba. Odvolací súd aj v tomto smere poukazuje na v podstate jednotnú súdnu prax, v zmysle ktorej sú obdobné (rovnaké) dohody vyhodnocované ako neplatný právny úkon pre jej rozpor s normami spotrebiteľského práva i s ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Odvolací súd vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu smerujúcich k výroku o náhrade trov konania dospel po preskúmaní veci k záveru, že sú dôvodné. Preskúmaním spisového materiálu zistil, že právny zástupca žalobcu na základe substitučného splnomocnenia zo dňa 08.01.2015 splnomocnil spoločnosť Puchala, Slávik & partners, s.r.o. na zastupovanie v konaní, konkrétne na zastupovanie na pojednávaní konanom dňa 12.01.2015. Substitučný splnomocnenec zároveň poveril na vykonanie jednotlivého úkonu (účasť na pojednávaní) advokátsku koncipientku Mgr. J. F.. Substitučný zástupca po skončení pojednávania a v lehote ustanovenej zákonom (do 3 dní) vyúčtoval celkové trovy právneho zastúpenia.

Z ust. § 151 ods. 2 O.s.p. vyplýva povinnosť účastníka vyčísliť trovy konania, ktorých náhrada mu bola rozhodnutím priznaná, najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia. V danom prípade táto lehota dodržaná bola, vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu bolo potrebné len ustáliť, či boli vyčíslené oprávnenou osobou. Je nepochybné, že v konaní bol žalobca zastúpený advokátom, ktorý substitučne splnomocnil na zastupovanie žalobcu na pojednávaní pred súdom iného advokáta. Tento zástupca v mene žalobcu, ktorého na pojednávaní zastupoval, pred súdom uplatnil náhradu trov konania, ktoré zároveň vyčíslil v lehote do 3 dní od pojednávania, na ktorom došlo k vyhláseniu

rozsudku vo veci samej. V tomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu konal substitučný zástupca za účastníka oprávnene. Oprávnenie vyčíslíť trovy konania mu vyplynulo zo substitučného splnomocnenia, pričom vyčíslenie bolo už len splnením si povinnosti v záujme klienta, ktorá mu vyplynula v súvislosti s uplatnením si náhrady trov konania na pojednávaní pred súdom, kde bol oprávnený ku všetkým úkonom. Iný výklad (tak, ako ho prezentoval prvostupňový súd - že na špecifikáciu trov ako substituent už nebol oprávnený) by viedol zjavne k neprimeranému postihu tohto (úspešného) účastníka. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu v časti prvého výroku, ktorou časťou bolo rozhodnuté o trovách konania, zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolací súd sa nedotkol rozsudku okresného súdu v tej časti prvého výroku, ktorou bola uložená povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 881,54 Eur, nakoľko proti tejto časti účastníci konania odvolanie nepodali.

Žalovaný bol (čo do veci samej) úspešný v tomto odvolacom konaní, odvolací súd mu však náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnil a v tomto smere nebol zo strany žalovaného podaný žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.)

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.